

משה צלה (מימין), האישי שהיה קבלן קולות במיפלגה

הליברלית, חושך במיסמך פנימי את שיטת הזיופים שבה

ניסתה קבוצה במיפלגה להשתלט על אחד ממרכזי הכוח בה

התנועה

הליברלית

החתמתי במקום עבודתי — מלון קרלטון פנטה בתל-אביב.

איומים

ברצח

ה כתבה הציגה את העובדים בשמר תיהם, בצירוף צילומי הכרטיס שעלו חתמו כאשר הצטרפו למיפלגה, והטענות היו כי החתימות זויפו, וכי במיבדק טלפוני שעשה העולם הזה, טענו החותמים כי מעולם לא הצטרפו למיפלגה הליברלית או לשום מיפלגה אחרת כלשהי וכו'. בד"בבד התחילו איומים טלפוניים, שאיני יודע מה מקורם, קרוב לוודאי פעילים בליברלים. מתטיבה אחרת. איימו על הורי ואחותי, עלי ועל חברים נוספים. איומים ברצח, פיצוץ הבית או העסק וכו'. לאחת הפעילות הניחו שיטה עמוס בצואה לפני דלת ביתה.

בהמשך הופיעו כתבות נוספות בעיתונים אחרים. אך הכתבה המרכזית היתה, כאמור, בהעולם הזה. ואם טענו בזמנו שכתבה זו הינה שקר וכזב, הרי כיום ידוע לי כי לפחות חלק ממנה נכון, ועל כך אפרט בהמשך. כתוצאה מכתבות אלה החליטו אלבין ועצמון, להגמיד פרופיל" עד אשר יירגע המצב, וציפנו כי זה אכן מה שיקרה, אך לא כך היה הדבר. מישחו במיפלגה הליברלית פנה למישרד חקירות פרטי בשם אטסל ושכרו לביצוע פעולת בילוש ומחקר על פעילותו ועל החותמים. בשבועות האחרונים פנו אלי רבים וסיפרו לי כי אדם שהציג לפניכם תעודת חוקר, ביצע אצלם תחקיר ואף הציג לפניכם את הכרטיס הוורוד (כרטיס הצ"ט) טרפזת לאיגוד העובדים, להבדיל מפניקס ההצטרפות למיפלגה), וביקש לוודא אם החתימה המופיעה על אותו כרטיס ורוד הינה חתימתו של האיש שפרטיו מופיעים בחלק העליון של אותו כרטיס. חלק מן הנשאלים סירב לשוחח עם החוקרים, והיו כאלה אשר אף גירשו את החוקרים מבתיהם. אך רבים אחרים, מבוגרים בעיקר, או כאלה שאינם שולי טים בשפה העברית על בוריה, החלו לחשוש שמא ביצעו עבירה פלילית והודו כי אכן לא חתמו על כרטיס מהסוג שהוצג בפניהם.

הזיפן

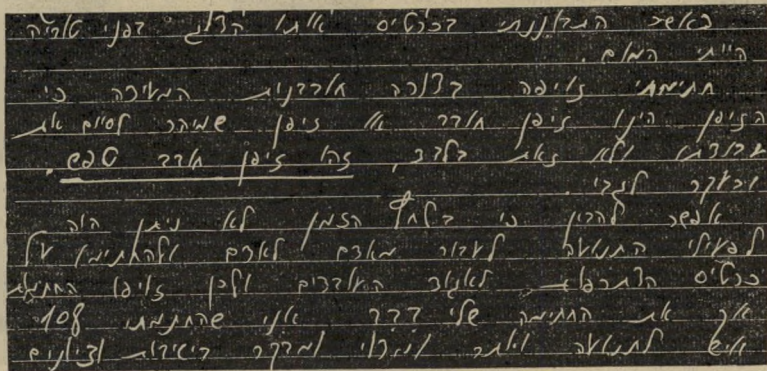

המטומטם

ה זקר או שניים אף הופיעו בבית-המלון שבו הנני מועסק כקניין, ואף חקרו את העובדים במקום. הן הכתבות בעיתונות והן התחקירים גרמו לי בעיות רבות במקום עבודתי, עד לכיורורים אישיים עם מנהלי המלון ואזהרות חוזרות וניש"ט נות כי המלון לא יתן יד להפיכתו לתא פוליטי של כל מיפלגה שהיא. והרי איש מאיתנו החותמים, ואני המחתמים, לא חשבנו לרגע להפוך את המלון לתא פוליטי פשוט, עקב עבודתי במלון ותוך כדי שיחה עם ידידי העובדים בו, סיפרתי

מן המיסמך השני, שהגיע עתה לידי "העולם הזה" והמתפרסם כאן, מתברר שהגילויים היו אמת. הדברים שכתב עסקר-המיפלגה משה צלה, מובאים כמעט במלואם. המיסמך חושף את תמונת ההתארגנות כולה, מתחילתה ועד סופה, ומבהיר, כי מלבד אלבין ועצמון, היו שותפים לה גם הממונה על הכנסות המדינה, אוריאל לין, איש הוועדים מ"אלעל" איתן רוזמן ואחרים. להלן המיסמך, מה-4 בדצמבר 1981: סיפורנו מתחיל לפני כמה חודשים, כאשר התארגנה קבוצת צעירים ביוזמתם של אלבין ועצמון. קבוצה זו שמה לה למטרה לצרף פעילים חברים למיפלגה

נובמבר השנה, אל חברי מיפלגתו מיכאל אלבין, מנחם עצמון, יעקב דקל ומשה קינן, ואל השר יצחק מודעי. צלה מתאר כאן את פגישתו עם בלש פרטי, אשר נשכר כדי לחקור את פרשת הזיופים במיפלגה הליברלית, אשר נחשפה כאן לראשונה לפני חודשים ("הנפשות הליברליות המתות", העולם הזה 2301). בכתבה, שהופיעה ב-5 באוקטובר ב"העולם הזה", נאמר כי קבוצת עסקנים במיפלגה הליברלית ביקשה להשתלט, באמצעות גיוס חברים חדשים, על אחד ממוקדי-הכוח החשובים של מיפלגה זאת — איגוד העובדים הליברלים. חקירת "העולם הזה" העלתה, כי שני אנשי

קטע מהמיסמך שי צלה גם חתימתו זוייפה

הליברלית בליכוד, ומטרה ראשונה היתה לצרף את החותמים לאיגוד העובדים הליברלים. בתוך תקופה של מיספר שבועות הח"ת למעלה ממאה איש ואשה, והכוונה היתה לזמן מדי תקופה קצרה את החברים לערביעיון, להסביר ולהציג את עמדותינו ומטרותינו ולהפכם כך לחלק מן התנועה. תוך כדי החתמות בוצעו שתי פעולות נוספות. האחת היתה ישיבה בבית-אטיה, שבה נכחו כמה חברים וביניהם מיספר דמויות בולטות בנוף הישראלי כגון אוריאל לין, הממונה על הכנסות המדינה, איתן רוזמן, מועד עובדי אלעל, מיקי אלבין ועוד.

באותה ישיבה החלטנו לקיים מפגשים קבועים באזור תל-אביב, ואף מחוץ לתל-אביב, בערים ועיירות בכל רחבי הארץ, ולהפוך את פעילותינו והישגינו לעובדה קיימת. פעולה שניה היתה אירגון מועדון היקב על-ידי מיכה אלבין, מנחם עצמון, ח"כ מיכה רייסר ואחרים, ושוב המטרה היתה גיבוש חברתי, במה להצגת רעיונות וקירוב לבבות בין הוות והליברלים. שתי החטיבות המרכזיות בליכוד. ואז התלה הסערה. בערב הפתיחה של מועדון היקב פורסמה הכתבה הראשונה על אודות פעילותינו. בשבועון העולם הזה, הכתבה התלבשה למעשה על אנשים שאני

העסקים מקבוצת המיליארדר שאול אייזנברג, עמדו במרכזה של התארגנות זאת, ושני עסקנים אחרים, משה קינן ויעקב דקל היו קבלני-הקולות העיקריים. מן החקירה התברר כי רבים מכרטיסי החבר החדשים ("הכרטיסים הוורודים"), שהועברו לאיגוד העובדים הליברלים, נשאו חתימות מזויפות, וכי חלק מהכרטיסים הוצא על-שם אנשים מתים.

אין

הכחשה

ב עיקבות פירסום הפרשה התי-חוללה סערה במיפלגה הליברלית. באחד מעיתוני הערב התפרסם כאילו אין אמת בגילויי "העולם הזה", והחתימות שנסאפו לאיגוד העובדים הליברלים היו כשרות.

מיכאל אלבין ומשה קינן פנו ל"העולם הזה", והובטח להם, כי אם ימצאו הוכחות לטענתם כי החתימות שנסאפו אכן היו כשרות, תפורסם הכחשה. הרי כחות כאלה לא הובאו, אך למרות זאת הופצו שמועות כאילו התנצל "העולם הזה" לפני אלבין, עצמון וחבריהם.

משה צלה שיגר שני מיכתבים לשרה של מנענים. למעלה הובא קטע מהמיכתב הראשון.

ר יום השישי האחרון קיבלתי מיכ"ת לבית-המלון שבו אני עובד, וזו"מנתי למישרדו של בעל חברת-החקירות אטסל, חוקר בשם טוביה. הנ"ל היה סימ"פאטי ונעים-הליכות אך לא בכך קנה את אמוני, אלא בעובדה שהציג לפני עובדות בשטח, המעידות כאלף עדים, כי עשינו או עשו בשמנו מיספר טעויות מחפירות, שאת תוצאותיהן נחוש רק בעתיד, ולפי דעתי, נחוש אותן חזק.

טוביה הציג לפני תיק עמוס לעייפה של כרטיסים זרודים, וביקש את חוותי-דעתי לגבי החתימות בכרטיסים אלה, חלק מהאנשים הנני מכיר אישית זמן רב ומכיר אף את חתימתם. לא היה כל דמיון בין החתימה האמיתית שלהם ר החתימה על הכרטיס. הסברתי לטוביה את מהות עבודתנו ואת העובדה כי אני, ואני (דובר בעיקר על האנשים שלי) התתמנו על פינקס-החבר, וכי איני יודע כיצד הגיעו החתימות לכרטיסים הוורודים, וכי אולי נעשה מישגה טכני בלבד, ואז שלף הוא את ההפתעה, את השכן מהכובע: הוא הציג לפני את הכרטיס הוורוד שלי ושאל אותי אם חתימתי מתנוססת עליה. טוביה טען כי טרם יומיים ואסף דוגמות חתימה שלי במקומות שונים — ואין זה קשה, בהתחשב בעובדה כי מקומות העבר דה שלנו קבועים ואני קניין במלון וחותם על השבועיות, תעודות-מישלה וכו'. הנני חותם על מיסמכים אלה בחוקף תפקידי כקניין כאמור לעיל.

כאשר התבוננתי בכרטיס אותו הציג לפני טוביה, הייתי המום. חתימתי זוייפה בצורה חובבנית, המעידה כי הזיפן הינו זיפן חובב או זיפן שמהר לסיים את עברי דתו, ולא זאת בלבד, זהו זיפן חובב טיפש ובעיקר לגבי, אפשר להבין כי בלחץ הזמן, לא ניתן היה לפעילי התנועה לעבור מאדם לאדם ולהחתימם על כרטיס ההצטרפות לאיגוד העובדים, ולכן זוייפו החתימות. אך את החתימה שלי? אני, שהתי-תמתי 108 איש יותר לתנועה, ומצוי ומבקר בישיבות ובדיונים כמעט יום-יום, חתימה שלי צריך לזייף? זהו קטע ממיסמך פנימי, מיכתב, ששי-גר עסקן הליברלים משה צלה, באמצע